

תְּשִׁירִי

לַרְיב וּלְהַשְׁלִים

אמר רבי אלכסנדרי שני מפלכים בדור שונאי זה זהה. רבא לא幡 מכאן חמורו. ברבו עזב ורואהו שרבא פתח משלאו, אמר, לא כתיב בתורה כי תראה חמור שנאך וגוי, עזב תעוזב (שםות כג, ה). מה עשה? צור ושתן ומלהוג. התחליל מסית עמו, עזב קמעא מכאן, העלה מכאן ערק מכאן, עד שישען עמו, נמצאו עוזין שלום בינייהם. וברבו אומר: לא קיימי סבור שהוא שונאי, ראה הייאך רחם עלי בשראה אותה חמורי בדמך, מתוך בה, נכנסו לפניך, אכלו ושתו בימך ונתחאהבו זה זהה.

מדרש פנחיםא, פרשת משפטים, פרק כא, סיון א

עיבוד המדרש

אמר ר' אלכסנדרי: שני סבלים שרכבים על חמורים היו מפלכים בדור ורויו שונאים זה את זה. נפל חמورو של אחד מהם תחת כביד משלאו, ראה אותו ברבו ועבר על פניו בלי להתעכב. אחריו שעבר על פניו אמר בלבו: והרי כתוב בתורה כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משלאו... עזב תעוזב עמו" שמות כג, ה (עליה לעוזר לו). מיד חזר ונ茫然 לו יד ועjur לו ליטען ולפרק.

התחיל לשוחח עמו: "עזב קצת מכאן", "העליה את הפטשא מכאן", "פרק את הפטשא מכאן" – ותווך כדי כך עשו שלום בינייהם. אמר ברבו בלבו: הרי חשבתי שהוא שונאי אותו, והנה רחם עליו כשרותו נכנסו לבית קפה, אכלו ושתו ביחד והתחללו לאוהב זה את זה.

- מה גרים לטבול לחזר ולעזר לטבול השני?
- כיצד נעשה שלום בין שני הסבלים?

לדיין